

Cyklus: Tvárou v tvár (Osobné skúsenosti)

Téma: Keď sa Boží ľud modlí

Host: Marína Potapova

Drahí priatelia, vitajte.

Náš život je podobný dlhej modlitbe, miliónu slov, ktoré niekomu hovoríme, tisíce prosieb, príkazov. Niekedy sa naše modlitby, naše slová podobajú na ozvenu, na ktorú niet odpovede, no život človeka, ktorý sa zasvätil Bohu, je úplne iný. Boh drží človeka vo svojich silných rukách, v rukách, ktoré vládnu nad celým vesmírom. Takýto život nie je prázdny.

Dnes je u nás na návšteve človek, ktorý sa rád modlí. Človek modlitebného života.

Vitaj Marína. Dobrý deň.

Určite by som sa ťa najskôr chcela spýtať, aká bola tvoja prvá modlitba. Ako si zistila, že sa môžeš modliť? A čo ťa k tomu priviedlo? Toto je nezvyčajný príbeh, ktorý sa mi stal, keď som mala šesť rokov. Zomrel mi otec a môj organizmus veľmi nezvyčajne reagoval na toto nešťastie. Začali sa mi v noci snívať zlé sny. Každú noc po tri, štyri sny. Podľa každého sna by sme mohli nafilmovať horor. Nevedela som, kam sa podieť, nevedela som, čo mám s tým robiť. Keď som zaspávala, mala som strach, že sa to všetko začne znova. Od spánku nikam neutečieš. Človek musí spať. Raz mi mama navrhla: „Marína, pomodli pred spaním.“ Veľmi som sa začudovala a pýtam sa: „Ako je to možné urobiť? Ona mi hovorí: „Jednoducho povedz: „Bože môj, nech sa to už so mnou nedeje. A to je všetko.“

Marína, môžem otázku? Áno. A tvoja mama sa tiež modlila?

Zvláštne, ja neviem, či sa ona vtedy modlila alebo nie, ale ona mi tak povedala. Ja som ju nikdy nevidela modliť sa. Rozhodla som sa, že to vyskúšam. Lahla som si do postele a povedala som: „Bože môj, nech sa to už so mnou nedeje“ presne tak, ako mi mama povedala. A to bol zázrak. Prvú noc po niekoľkých mesiacoch som spala pokojne. Nič sa mi nesnívalo. A odvtedy, každý večer pred spaním sa modlím a prosím o to, aby Boh mi dal spokojný spánok. Občas sa stávalo, že som sa zabudla pomodliť a práve v tieto noci sa mi zase začínali snívať tie sny. Teda, cítila som na sebe tú silu modlitby. Keď som sa modlila, spala som pokojne a keď som sa nemodlila, tie sny opäť prichádzali. No teraz už samozrejme

už ku mne neprichádzajú, ale vtedy to bol zázrak pre dievčatko, ktoré nevedelo, čo má robiť s nočnými morami.

Takže si sa modlila niekoľko večerov za sebou a pochopila si, že ti to pomáha. Pochopila som to hneď na ďalšie ráno, pretože po zobudení som mala dobrú náladu a v srdci som necítila žiadny strach.

U teba sa nestalo to, čo sa stáva veľa ľuďom, keď sú v zlej situácii, tak sa modlia, možno aj niečo sľúbia a potom, keď všetko prejde, zabudnú na svoje sľuby? Nie, ja som už vtedy pochopila, že Boh je tá osoba, ktorá môže človeka oslobodiť zo strachu, z bezvýchodiskovej situácie. Už vtedy som to pochopila. A potom, po niekoľkých rokoch som sa začala modliť viac a častejšie. A keď som prišla do cirkevného zhromaždenia, hovorili mi: „Vieš o tom, že Boh ťa miluje? A ty vieš, čo pre teba Boh urobil?“ Odpovedala som im: „Nemusíte mi to rozprávať, ja viem, zažila som to a pocítila na vlastnej koži, čo znamená Božia oslobodzujúca sila, táto moc“. A ja som bola vtedy malým dievčatkom a všemohúci Boh vypočul modlitbu 6-ročného dievčatka, ktoré sa bálo a On jej odpovedal. To je zázrak.

Tvoja modlitba menila tvoj život – každodenne aj celkovo. Vyzerá to tak, že tvoj každodenný život závisel od modlitby.

Človek, ktorý chce byť bližšie k Bohu, sa modlí a modlitba nevyhnutne mení človeka. Keď sa človek rozpráva s Bohom, keď mu zveruje svoje problémy, keď mu Boh niečo radí, začína chápať, akým životom má žiť. A keď to pochopí, Boh ho začne premieňať. Ja prichádzam k Bohu na modlitbe. Modlím sa ráno, modlím sa cez deň, modlím sa večer, vstávam v noci, aby som sa modlila. A to dobro, ktoré vychádza zo mňa, tá túžba pomôcť ľuďom, vychádza z mojej duše. Nerobím to preto, lebo treba. Nerobím to preto, lebo Boh mi povedal: „Musíš pomáhať ľuďom, si povinná to robiť, ak veríš vo Mňa!“ Nie, ja to robím z čistého srdca a úprimne si prajem pomôcť človeku v jeho biede.

A pri modlitbe chápeš, že sa nielen ty obraciaš k Bohu. No, ako cítiš, že Boh ti odpovedá, že On sa obracia k tebe? Stáva sa, že Boh odpovedá na prosbu a ty vidíš nejaké udalosti, ktoré sa dejú. Ale podľa tvojich slov sa mi vidí, že cítiš ešte niečo iné.

Zvyčajne, keď sa modlím, neočakávam nič nadprirodzené, väčšinou sa to nedeje. A stávalo sa aj to, že som mala pocit pri modlitbe, že moje modlitby nevyšli vyššie ako po strop a Boh ich nepočuje. No viera, to je presvedčenie o neviditeľnom a vykonávanie očakávaného. Keď bývajú také momenty, že sa modlím a necítim Boha vedľa seba, ja jednoducho verím. Verím a spomínam si na tie skúsenosti, ktoré som mala v minulosti, keď ma Boh oslobodil od strachu. On je aj dnes taký, aký je. Len ja teraz musím veriť v to, že aj keď Ho nepočujem, On je vedľa. Ale najčastejšie zo všetkého mi zjavne odpovedá.

Modlitba sa skladá z prosieb, možno prianí, možnože na niečom nástojíme. Určite sú ľudia, ktorí sa takto modlia. Môžeš povedať, či tvoje modlitby sú v základe prosby alebo sa s Bohom ešte inak rozprávaš?

V princípe, modlitba je rozhovor s Bohom. To je debata s Ním. Môžeme sa spolu, ako napríklad my teraz, rozprávať o rôznych veciach. Ty ma môžeš o niečo poprosiť, môžeš mi za niečo poďakovať alebo môžeme si povedať naše tajomstvá ... Môžeme. Takisto je to aj s Bohom. Môžem prísť za Bohom a povedať Mu: „Bože, potrebujem toto a toto.“ Môžem prísť a povedať: „Vieš, Bože, dnes sa cítim takto a neviem prečo“ - jednoducho Mu povedať o tom, čo prežívam. A nabudúce, On odpovedal na moju modlitbu, ja som nato nezabudla, ako ma On miluje a akú pozornosť, lásku, milosť mi prejavuje a poďakujem Mu zato. Modlitba môže byť rôzna. Alebo napríklad: Mne sa veľmi páči, ako ty dnes vyzeráš. Ďakujem. Je ti to príjemné. Bohu je príjemné, keď Mu hovorím: „Bože, ty si dobrý. Hospodine, si zázračný. Si blízky, si milujúci Boh. Jemu je to príjemné počuť.“

Viete, keď sa človek veľa modlí, Boh mu hovorí, čo sa mu páči na človeku. Dá nám to Boh vedieť? Áno. Dá vedieť, čo sa Mu páči, akým spôsobom prejavuješ voči Nemu svoju pozornosť. Napríklad. Ja sa učím verše pre Boha. Učím sa verše naspamäť a hovorím Mu ich. Zaujímavé prejavovanie pozornosti Bohu. Môžeš ešte niečo povedať? Alebo napríklad žalmy z knihy Žalmov v Biblii. Učím sa naspamäť žalmy a prednášam ich Bohu. Napríklad hovorím Mu: „Hospodine, Ty si ma preskúmal a poznal. Ty vieš, či sadám, či vstávam; i moju myšlienku chápeš zďaleka.“ To je Žalm 139,1-2. Žalm Dávida. Zvyčajne ho čítam v noci. Mne sa veľmi páči. A viem určite, že tvorivý prístup k modlitbe sa veľmi Bohu páči, pretože je Boh je sám tvorivý. Boh je Tvorca.

Mám takú otázku: Stáva sa ti, že chceš od Boha niečo konkrétne a nástojčivo o to prosíš? Čo si myslíš, odpovedá Boh na takéto modlitby alebo môže neodpovedať? A ako sa k tomu postaviť vtedy, keď Boh na tvoju modlitbu neodpovedá?

V modlitbe vždy prejavujem vytrvalosť. Keď mi niečo veľmi treba, tak dám Bohu vedieť, že je to pre mňa veľmi potrebné. Napríklad, predstav si, že by k tebe prišiel nejaký človek a povedal: „Vieš čo, potrebujem toto“ a potom by už v živote za tebou neprišiel a ty chápeš, že on to v skutočnosti nepotrebuje. A keď on k tebe chodí ustavične a stále prosí, vtedy vieme, že pre tohto človeka je to naozaj potrebné. No, keď prejavuješ v modlitbe nielen vytrvalosť, ale aj dôveru k Bohu, hovoríš: „Bože, áno, veľmi to potrebujem, ale nech sa stane tak, ako chceš Ty. Viem, že ty si jediný, ktorý mi na 100% praješ šťastie a ja ti dôverujem. Keď si myslíš, že toto je pre mňa zbytočná vec alebo mi uškodí, tak nech to nie je v mojom živote, no pomôž mi pochopiť tvoju odpoveď, uvidieť, že odpoveď prišla“.

Jednej žene veľmi silno ochorela dcérka. Ona to veľmi silno prežívala. Prepáč, prosím, čo teraz hovoríš, sa stalo nedávno alebo je to dávna skúsenosť? Bolo to presne pred dvoma týždňami a ešte stále to pokračuje, práve teraz sa zato modlím. Takže, ochorela jej dcéra, choroba je veľmi ťažká a potrebuje sa uzdraviť. Nelieči sa bežnými spôsobmi. Držala som 3 dni pôst a modlila som sa zato, aby Boh ju uzdravil. Po troch dňoch skoro ráno vstávam, idem sa modliť a pýtam sa: „Ako Bože, stal sa zázrak? Dievčatko je zdravé?“ Ale počas dňa sa dozvedám, že dievčatko je stále choré. Ale ja som nezúfala. „Bože, to znamená, že si odpovedal iným spôsobom, na 100 % si odpovedal inak, ale ako?“ Ukázalo sa, že mama

tohto dievčatka uverila v Boha. Predtým, keď niečo počula o Bohu, keď jej o Ňom niekto hovoril, všetky slová išli mimo nej. Mimo. Nepočula ich, netrafili do cieľa, akoby bolo vnútro zatvorené. A teraz, keď niečo počuje o Bohu, sama sa modlí a hovorí, že každé slovo, ktorým sa Boh obracia k človeku a ktoré ona číta v Biblii, sa jej hlboko vrýva do srdca. Zdá sa jej, že tie slová sa jej tak hlboko vrývajú do srdca, že už nikam neujdu, neprepadnú sa, nezmiznú. A čo je najzaujímavejšie, ona hovorí: „Bože, neľutujem, že sa toto deje mne a mojej dcérke. Neľutujem to. Ďakujem ti, že sa to takto stalo, pretože som stretla Teba, pretože som spoznala Kto si a chcem byť spolu s Tebou“. Takto hovorila a tým oslávila Boha v tomto nešťastí. Bez ohľadu nato, že si už odpoveď dostala, pokračuješ v modlitbe? Áno. Pokračujem v modlitbe, nie ako ja chcem, ale ako Boh chce, no pokračujem v prejavovaní vytrvalosti v tejto veci.

Nepodobá sa tvoj vzťah k Bohu na vzťah rodiča a dieťaťa, kedy dieťa stále niečo chce a stále prosí v nádeji, že to rodičia vzdajú a dajú mu, čo chce? Všetko v rozumnej miere. To znamená, Boh vedie mňa a nie ja viem Boha za ruku, ale On ma vedie za ruku. Ja pôjdem tam, kde mi On povie. Ja prijmem to, čo mi On ponúkne. Myslím si, že toto je priateľstvo, toto je viera. Myslím, že toto je láska medzi človekom a Bohom. Ona môže existovať.

Ešte by som sa ťa chcela opýtať na toto. Niekedy si ľudia myslia, že časy zázrakov sú už minulosťou. A v takých prípadoch ako je tvoj, keď povieš: „na moju modlitbu som dostala odpoveď“, odpovedajú, že to je náhoda, bežný chod udalostí, mohlo sa to stať aj tak. Máš nejaké vysvetlenie, že práve to je odpoveď od Boha, okrem tvojich subjektívnych pocitov, o ktorých teraz nám hovoríš? Možnože máš fakty, ktoré hovoria o tom, že Boh určite odpovedá na modlitby - na obyčajné, bežné, každodenné modlitby.

Samozrejme. Myslím si, že keď človek žije s Bohom, tak celý život, ktorý prežíva minútu za minútou, prežíva ako dar. Život je dar Boží a treba si ho ceniť, treba si ho vážiť, pretože v živote nejde všetko hladko. A Pán povedal, že keď prídeš ku Mne, môže sa stať, že ti bude ešte ťažšie. Ale to nie je zlé, to je dobré, pretože ti so Mnou bude lepšie. Ráno sa zobúdzam, otváram oči a viem, že Boh je vedľa. Pomodlím sa, chystám sa do práce, sadám si do MHD, prídem do práce, pracujem, večer prídem domov z práce a toto všetko sa odohráva v Božej prítomnosti. A ja si myslím, že keď je Boh blízko, to je jedna veľká odpoveď na modlitbu. Aké majú byť každodenné modlitby? Mám sa Boha pýtať, akú sukňu si mám obliecť alebo akú kravatu si mám dnes uviazať? Nie. Jeden deň môže byť jednou modlitbou.

Sú situácie, keď sa modlíme k Bohu: „Nech sa stane tvoja vôľa“. Samozrejme, že máme nejaké pranie a myslíme si, že vieme, čo chceme. Sú u teba také modlitby, kedy presne vieš, že toto sa Bohu páči, toto chcem a že Boh čaká na túto modlitbu a je pripravený zmeniť okolnosti?

Áno, bol jeden taký prípad. Mám blízku priateľku, ktorá sa tiež volá Marína. A v jej osobnom živote nastal veľký otras. Odprevádzala som ju na cestu, prišla som na stanicu, lial silný dážď a nemala peniaze, pretože brat si pomýlil čas odchodu a prišiel neskôr, ako bolo

treba. Prišla som a ona bola strašne smutná, zúfalá a hovorí mi: „Marína, asi celý život zostanem sama. Nebudem mať blízkeho človeka, s ktorým by som sa mohla podeliť o nešťastie aj o šťastie“. A ja jej hovorím: „Marína, čo to hovoríš? Čakaj a bude. Máš 23 rokov, celý život máš pred sebou.“ A ona hovorí: „Nie, ja som o tom presvedčená“. A podarovala mi taký malý odznak a povedala: „Schovávala som si ho pre svojho milovaného, ale keďže ho nebudem mať, tak ho darujem tebe“. Dala som jej peniaze, ona odcestovala a ja som to v ten večer strašne prežívala a hovorila: „Bože, nie je dobre byť človeku samotnému, veď si to sám povedal,“ a celú noc som sa modlila. Nevstávala som z kolien, kým mi Boh neodpovedal, čo bude s ňou. Ja som to veľmi prežívala. Ja som kľačala na kolenách a vedela som, že On mi má odpovedať. Neupustila som od toho: „Pane, odpovedz mi, povedz mi, čo bude“. A nad ránom mi prišla taká jasná myšlienka, že ona sa vydá za jedného mladého muža, ktorého som videla len raz a ktorý je našim priateľom, no my sme sa vtedy s ním nestretávali a ani ona. Pochopila som a ja neviem, odkiaľ to prišlo, že ona sa bude stretávať s tým človekom a potom sa za neho vydá. Prešli dva roky a ona je teraz vydatá za toho človeka. Keď sa vrátila z cesty po troch mesiacoch a povedala mi: „Marína, vieš, čo sa mi stalo?“ Odpovedám jej: „Áno, samozrejme, že viem. Stretávaš sa so Sergejom, však?“ A ona na mňa vyvalila oči. „Odkiaľ to vieš? Nikto to nevie. Len teraz sme pricestovali“. Ja som jej odpovedala: „Marína, modlitba spravodlivého veľa zmôže.“ A ty si jej o tom porozprávala? Áno, bola z toho v šoku. Ona nevedela, ale ja som už vedela.

Často sa modlíš za druhých ľudí? Áno. Bohu sa páči, keď myslíme na druhých ľudí viac ako na seba. A Bohu sa páči, keď prosíme, aby sa iným ľuďom žilo ľahšie, aby sa ich problémy riešili. Boh odpovedá na také modlitby.

Marína, hovorila si o tvorivom prístupe k modlitbe. Mám na teba ešte takú čisto praktickú otázku o tom, ako často sa treba modliť. Nieкто hovorí, že si sám určí ako často, nieкто hovorí, že si treba určiť čas, nieкто hovorí, že dvakrát, trikrát za deň alebo sa to môže odohrávať spontánne. Aký je tvoj názor?

Myslím si, že čím častejšie sa človek modlí, tým lepšie. Málo modlitieb býva. Mnoho modlitieb nebýva. Ako som už hovorila, jeden deň človeka môže byť jednou modlitbou. Celý život človeka môže byť jednou modlitbou - keď sa človek snaží prísť k Bohu, keď robí všetko preto, aby bol pri Ňom bližšie, keď je jeho život ustavičnou túžbou, nasmerovaním na Neho, neustálym smädom po Bohu, Jeho hľadaním - keď toto existuje, takýto život je modlitbou. Ustavičnou, neprestajnou. Takto ty chápeš „neprestajne sa modlite“. Áno. Nielen to, že človek prišiel, pomodlil sa, vošiel do tohto stavu Božej prítomnosti a koniec, na 3 hodiny alebo na celý deň vyšiel, potom sa rozlúčil s Bohom, potom zase prišiel a zase vyšiel. Keď Duch Boží žije v človeku a keď je Boh vedľa človeka a človek je vedľa Boha, tak sa celý jeho život stáva jednou veľkou modlitbou. Pre mňa to bol objav a zjavil mi ho Boh.

Ešte niečo som chcela povedať, že všetko, čo vám teraz hovorím, som nikde nečítala. Mám 20 rokov, som mladá dievčina. Čítala som málo kníh o modlitbe. Všetko toto som dosiahla s Bohom. Keď žijem s človekom, poznám ho veľmi dobre. Žijem s ním rok, dva, tri,

viac a viac ..., spoznávam ho lepšie, čo sa mu páči, čo sa mu nepáči, čo má rád, čo nie. To isté je s Bohom. On sám mi to všetko zjavil a povedal: „To je dobre, Marína, páči sa mi, keď toto robíš. Ale toto ti škodí, nerob to“. A všetko, čo vám teraz hovorím, mi zjavil Boh v osobnej modlitbe.

Modlitba nie je čarovný prútik a nie je to spôsob, ktorý použijeme, keď potrebujeme. Pre teba je modlitba celý život. Áno. Modlitba je pre Boha vyjadrenie ľudskej lásky k Bohu. Keď k Nemu prichádzam, tým Mu dávam na vedomie: „Bože, potrebujem Ťa, chcem s Tebou byť, Ty si môj Boh“. To je moje uctievanie, moja poklona Bohu. Keď prichádzam k Nemu, hovorím Mu: „Milujem ťa“. A keď ešte aj robím to, o čo ma Boh prosí, potvrdzujem tieto slová.

Ďakujem Marína.

Milí priatelia, chcem vám zaželať, aby ste vyskúšali silu modlitby, aby ste odmietli stereotypy a nemysleli ste si, že je to len niekoľko slov, ktoré poviete Bohu. Vyskúšajte žiť životom modlitby. Skúste žiť s Bohom. Keď sa chcete podeliť s nami o vaše skúsenosti, píšete nám, volajte nám. Budeme sa tešiť. Prajeme vám všetko dobré. Dovozenia

Preložené a natitulkované so súhlasom www.3angels.ru.

